

ՊԱՇՕՆԱԿԱՆ

ԳԵՐԵՎ. ԾԱՌԱՑ ՅԵՍՈՒՍԻ ՔՐԻՍՏՈՍԻ ԵՒ ԱՆՀԱ-
ՍԱՆԵԼԻ կամօնն Աստուծոյ Եպիսկոպոսապետ Եւ Կարու-
ղիկոս Ամենայն Հայոց, Ծայրագոյն Պատրիարք Համազ-
գական նոխամենաց Արռաջոյ Արարատեան Առաքելական
Մայր Եկեղեցւոյ Մրգոյ Կաթուղիկէ Էջմիածնի.

Գերաշնորհ Եպիսկոպոսաց Եկեղեցւոյ Քրիստոսի կող-
մանցն Միացեալ Նահանգաց յԱմերիկա, Տ. Տ. Ուիլըմսի
ի Դիտրոյիթ, Հէռնարդի ի Քլիվենդ, Մըկ-Քորմանի ի
Գրանդ-Ռապիդս և Ռայլընդրայ ի Ֆիլադելֆիա, Եղբարց
Մերոց ի Քրիստոս Յիսուս և վաստակաւոր լծակցացն ի
Տէր՝ Ողջոյն ի Մէնջ Հայրապետական ի համբոյր Մըրու-
թեան, յԱռաքելական Մ. Աթոռոյւ Հայաստանեայց Ռ. Էջ-
միածնի և յամենայն Եկեղեցեացս ի Հայաստան աշխարհի:
Ճնորհք ընդ Զեզ և խաղաղութիւն յԱստուծոյ Հօրէ Մերմէ
և ի Տեառնէ Յիսուսէ Քրիստոսէ՝ Փրկչէն Ամենեցունցս:

Գոհանամք զԱստուծոյ յամենայն ժամ ի վերայ յի-
շատակաց Զերոց և վասն Զեր ամենեցուն առնել աղօթու

ինդութեամբ վասն հաղորդութեան Զերոյ ընդ ամենայն ցաւս և տառապանս, հասեալս ի վերայ հօտին Մերոյ ի սաստկութենէ արհաւրաց աշխարհասասան պատերազմիս այսորիկ և վասն գործոց հաւատոց Զերոց և վաստակոց Սիրոյ և Համբերութեան առ Հայազին հոգեսոր որդիս Մեր, որոց ցրուեալ ի դիպուածոց անցիցն՝ եկելոց ի վերայ մեր ի ծագաց մինչև ի ծագս աշխարհի:

Քանզի գլուխ պատուիրանին Սէր է, ի սուրբ սրտէ և ի մտաց բարեաց և յանկեղծաւոր հաւատոց՝ ապա և Մեք պարծիմք յԱւետարանն, գիտացեալ զԶեզ յաշակերտս Քրիստոսի զեղեալ ի Սէրն յայն։ Զի հաւաստի եղաք ընդ ձեռն գրոյ հարազատի Մ. Աթոռոյս, Տ. Արսէն ծ. վարդապետի Վեհունոյ, կարգելոյ ի Մէնջ Տեսուչ Եկեղեցեաց Հայոց յԱմերիկա և հովիւ հոգեսոր բանաւոր հօտին Մերոյ ի վարդապետութիւն և ի յուսուցումն խորհրդոց Աստուածայնոց և լուաք զվաստակոց Սիրոյ և զգործոց Հաւատոց Զերոց ի սատարել տարագրեալ որդւոց Մերոց յԵրկրին Զերում՝ ի քարոզչութեան Բանին Կենաց, ի հաստատելն Եկեղեցեաց Մերոց, ևս քան զևս ի գործակցութեան Զերում առ ի շահել զգութ և զողորմութիւն համօրէն մեծի Ազինդ Միացեալ Պետութեանց և սպեղանիս ի վերայ դնել վիրաց բեկելոց սրտիւք և հոգւովք տառապելոց ժողովրդեան իմոյ՝ ընդ ամենայն տեղիս տէրութեան Տաճկաց։

Ո՞չ երկրայութեամբ մտաց, այլ ստուգութեամբ իրաց աստանօր թուեցից յունկն Զեր, եղբարք իմ ի Տէր, զի ի սահմանս ամենայն Թիւրքիոյ մատնեցան որդիք Մեր ի ձեռս անօրինաց խստաց և թագաւորի անիրաւի և չարի։ Քաղաքք Մեր և աւանք հայաբնակք՝ աւերեալ և կործանեալ յազգաց օտարաց. բարձաւ ամենայն վայելչութիւն յԵկեղեցեաց մերոց և սուգ առին ամենայն ճանապահք, զի ոչ ևս երթեւեկ տօնից տարեկանաց նոցա։ Ստգտեցաւ պատուէր Տեառն, եթէ «Մի մերձենայք յօծեալսդ իմ, և մի ի մարդարէսդ իմ մի՛ լինիք չար»։ զի հաշեցան քահանայք իմ ի լկանաց հալածչաց իւրեանց. կուսանք մեր և երիտասարդք վարեցան ի գերութիւն, տղայք և մանկունք

ստնդեայք գահավէժ եղեն յանդունդս ձորոց, դարձին գետք զգնացս իւրեանց ի բազմութենէ դիականց արանց և կանանց։ Բազումք ի ժողովրդոց տկարացեալ ի զօրութենէ հոգւոյ և լքեալ յԱւետարանն՝ կանխեցին ուրանալ զլուսաւոր հաւատս իւրեանց ի խնդիր կենաց և ի գինս հացի, զի արկ նեղիչն զձեռս իւր զնոքոք և ծանրացոյց զլուծ ամբարշտութեան իւրոյ ի վերայ պարանոցի նոցա, որոց ամենայն գլուխ ի ցաւ և ամենայն սիրտ ի սրտմտութիւն, որոց և հալածական եղեալ ի բնագաւառաց հայրենի ընդ անապատս հարաւոյ և ընդ անջըրտիս, մատնեալք ի սուր և ի գերութիւն, ի սով և ի պապակումն ծարաւոյ։ Եւ բիւրք ի բիւրոց, այրիք և որբք ի փախուստ անկեալ ի կողմանս կովկասու գտին տեղի ապաստանի ընդ հովանեաւ Մ. Աթոռոյս և ընդ թեովք Հայրապետարանիս։ Լուարուք, Եղբարք իմ, ի Տէր Յիսուս և ամենայն եկեղեցիք Զեր ընդ Զեզ և հայեցարուք, Եթէ իցե՞ն Երբէք ցաւք ըստ ցաւոցս լեալ, որ ի վերայ Մեր հասին։

Յայսմ մեծի թշուառութեան ժողովրդեան իմոյ և ի տրտմութեան Մերում, յորմէ հանդարդիլ ոչ կարեմք, տեսանեմք ի Զեզ և յեկեղեցիս ընդ տեսչութեամք Զերով մխիթարիչս և բարեկամս, զի քաղցեաք և ետուք մեզ ուտել, ծարաւեցաք և արբուցիք զմեզ, օտար էաք և ժողովեցէք զմեզ, մերկ էաք և զգեցուցէք, հիւանդ էաք և ի բանտի և տեսէք զմեզ։ Վասն այսորիկ գոհանամք զԱստուծոյ ի վերայ շնորհացն, որ տուեալ են Զեզ ի Յիսուս Քրիստոս, զի յամենայնի մեծացարուք Դուք նովաւ և զօրասջիք կատարել մինչև ցվախճան զգործս բարեաց, զորս ցուցէք ժողովրդեանս իմում և բառնալ զտկարութիւն տկարացն յաւուրս նեղութեան մերում, զի բանն Տեառն ընթանայցէ և փառաւոր լինիցի յամենայն տեղիս բնակութեան մերոյ և ապրեսցուք մեք յանօրինաց և մի խախտեսցի ի հիմանց ընդ Արևելս՝ ի դրունս հնոյ աշխարհին առաքելաշաւիղ Եկեղեցիս Հայաստանեայց, որոյ ի նախկին դարուց անդի շաղախմամք արեան Նահատակաց Քրիստոսի անսասան հաստեալ ի վերայ Վիմին հաւատոյ։

և Դուք, Եղբարք իմ ի Քրիստոս Յիսուս, արթուն և զուարթունք ընդ Մեզ եղիջիք և զգեցցուք զսաղաւարտն Յուսոյն փրկութեան, զի տացէ Տէր Աստուած շնորհս օգնականութեան Զեզ՝ ի ձեռն Տեառն Մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի, ձգել ձեռն օգնականութեան, զի մի ջնջեսցի իսպառ յերեսաց երկրի ազգն Հայոց ի սահմանս իշխանութեան մահմետականաց:

Եւ ինքն Տէր խաղաղութեան տացէ Զեզ խաղաղութիւն յամենայն ժամս և յամենայն իրս, և Տէր ընդ ամենեսին ընդ Զեզ։ Ամէն։

ԳԵՐՈԳ Ե.

ԿԱԹՈՒՂԵԿՈՍ ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՑ

ի 21 մարտի 1916 ամի

ըստ տոմարիս ՌՅԿԵ

ի Հայրապետութեան Մերում Ե. ամի

յԱյրարատեան Մայր Աթոռ

Ա. Էջմիածնի

ի Վաղարշապատ

Թ. 670

**ԳԵՐՈԳ ՇԱՌԱՅ ՅԻՍՈՒՍԻ ՔՐԻՍՏՈՍԻ ԵՒ ԱՆՀԱ-
ՊԱՆԵԼԻ ԿԱՄՈՅԻ ԱՍՏՈՒԹՈՅ Եպիսկոպոսապետ Եւ Կարու-
դիկոս Ամենայն Հայոց, Շայրագոյն Պատրիարք Համագ-
գական Նախամեծար Աթոռոյ Արարատեան Առաքելական
Մայր Եկեղեցւոյ Արքոյ Կաթուղիկէ Էջմիածնի.**

Արժանապատիւ վիճակաւոր Քահանայից Մերոց, զգօն
հոգաբարձուաց և անդամոց Խորհրդարանաց Եկեղեցեաց,
բարեջան Երեցփոխանաց, շնորհունակ սարկաւակաց, հա-
մեստափայլ և ժրաշան Տիկնանց, մաքրակենցաղ և շնոր-
հափայլ կուսանաց, աշխատասէր վաճառականաց, հոգա-
ծու անդամոց կրթական, բարեգործական, որբախնամ և
այլ Աստուածահանոյ հաստատութեանց, քրթնաթոր ար-
հեստաւորաց և առհասարակ ընդհանուր հաւատացելոց
Հայկազեան սեռի արանց և կանաց, ծերոց և տղայոց,

մեծի և փոքրու, ամենեցունցդ, որի մէջ այլալեզու և տարակրօն ազանց, հոգեոր զաւակաց մերոց և հարազատ Որդւոց Մօրս Մերոյ լուսոյ, որի սահմանս աշխարհին Հնդկաց և ի կղզիս սահմանամերձ՝ ողջոյն սիրոյ հասցէ ի Միածնաէջ Ա. Կաթուղիկէ Մայր Տաճարէս, ի Ս. Լուսաւորչէն Մերմէ և ի Մէնջ, որ Գլուխ եմք լրութեան աղջիս և Հօտապետ Եկեղեցւոյս. Ամէն:

Ո՞ տայր զաչս իմ աղբիւրս արտասուաց և լայի զժողովուրդ իմ զտիւ և զգիշեր, և ողբայի զվիրաւորեալ որդիս իմ և զդստերս. ո տայր ինձ դոյզն ինչ օթևան յանապատս Միջօրէից, յայց ելանել տարագիր որդւոց իմոց սիրելեաց և բան սփոփանաց յունկն նոցա խօսել, բարբառ բաջալերութեան ի սիրո նոցա և ի հոգի յեղուլ, զի մի իսպառ լքեալ ի ըեկմանէ որ ի վերայ եհաս, յաղթահարեսցի ի տառապանացն և ի տուայտութեանց:

Որդիք իմ տարագիր ի հայրենի ժառանգութենէ նշաւակ անօրինին եղեն և ցրուեցան ի վերայ երեսաց երկրի. մտին որդիք ժանդ անօրինին ի ժառանգութիւն հարցն մերոց և յաւեր դարձուցին զնա. պղծեցին զտաճարս մեր սուրբ և զեկեղեցիս մեր որպէս զհիւղս մրգապահաց արարին: Արկին զդիակունս ծառայից և պաշտօնէից Տեառն գէշ թոչնոց երկնից և զմարմինս հարց մերոց և քերց, դստերաց մերոց և զաւակաց ի կեր զազանաց երկնի վայրի: Հեղին զարիւն նոցա, որպէս զջուր և ի կարմրութենէ արեան նոցա ի բոսոր փոխեցան գետք ամենայն. ոչ ոք էր որ թաղէր զդիս նոցա. ի բազմութենէ զիականց գետք զգնացս իւրեանց յետս դարձուցին: Եղեն զիակունք մեր իրբե զիսոտ, որ զկնի հնձողի. և ոչ ոք էր, որ ժողովէր զնոսա: Ալիք Եփրատայ և կոհակք Տիգրիսի հանապաղ զմարմինս անշունչս լուանային հօտին Մերոյ ի լուացումն նահատակաց. ապականեցաւ երկիր մեր իսպառ և ոչ գտաւ էրէ իսկ վայրի, որ արածէր ի նմա, զի սուր թշնամւոյն առհասարակ եկեր զորդիս իմ և զամենայն շունչ կենդանի և ոչ ոք էր որ դայր ի թիկունս օդնականութեան և բա-

գուկ Տեառն ծանրացաւ ի նոսա: Եղաք մեք նախատինք դրացեաց մերոց և ծաղր կատականաց որդւոց անօրինին. և ասացին հեթանոսք, «Ուր է Աստուած նոցա, որ փրկեսցէ զնոսա ի ձեռաց մերոց. մաշեսցուք զնոսա ի սուր և ի հուր, մինչև իսպառ չքասցի արմատ կենաց և գոյութեան նոցա»:

Այլ արդ, որդիք իմ հարազատք և զաւակունք իմ հոգեկորք, լուարուք ձայնի իմում և պատղամաց որ առ ձեզդ խօսիմս: Աղաչեցի ես առ Տէր ի հեծութեան իմում և խնդրեցի. «Մանս ինձ Տէր և ծանեայց զճանապարհ յապրեցուցանել ի նեղութենէ զժողովուրդ իմ, որ յիս հաւատացաւ ի Քէն, զի զշարիսն փոխանակեսցի ի բարի և աւեր նոցա ի շինութիւն, և սպառումն նոցա ի բազմացումն»:

Զայն Տեառն առ իս և ասէ. «Ահա Ես լնում զերկիր քո աւերակ և զբնակիչս երկրիդ կրկին ածից և կեցուցից զնոսա. յարուցից նոր Յեսու, որ առաջնորդեսցէ զնոսա վերստին ի յարկս ընակութեանց իւրեանց և ի տաճարս նոցա կրկին ունկնդիր աղօթից նոցա եղիցից. գթացայց և ողորմեցից ի նա և այլ ես մի կորասցի ժողովուրդ քո. զի յարուցից զորդիս որդւոց քոց, որք 'ի տար աշխարհ և ընդ օտար երկնովք և աստեղօք և նոքա եկեսցեն յօդնականութիւն: Մի անխայեսցեն նոքա յաղքատն և ի տնանկն և զանձինս տնանկաց կեցուոցեն, զի տնանկքդ եղբարք համարիւնք և քորք համասեռք են նոցա. ծագեսցի կրկին արեգակն արդարութեան ի վերայ մնացորդաց նոցա ի ձեռս օտարաց, զի մարդասիրութիւն և գութ ոչ զիտէ համասեռից ծննդեան տարբերութիւն: Եկեսցեն որդիք Քո, որ յերկիր օտար յօդնականութիւն Մօրն իւրեանց սպազգեստի և վերստին նորողեսցեն զնա, դարձուսցեն զսուգ նորայուրախութիւն և զաւեր նորա ի պտղաբերութիւն»:

Վասն այդորիկ ահաւասիկ առաքեմ առ ձեզ զհրեշտակ իմ, զՓերապատիւ Տ. Թորգոմ եպիսկոպոսն, զառաջնորդ հօտին Մերոյ, որ յեգիպտոս, նա պատմեսցէ ձեզ մի ըստ միոջէ ամենայն. յորդոր կարդամք սիրելեացդ մերոց, մեծաց և փոքրունց, արանց և կանանց, սիրով դնել ունկն խրախուսական բանից նորա և յորդորանաց և ձեռն

օգնականութեան կարկառել առ ի վերստին շինել զՀայրենեացն մեր աւեր, կրկին կանգնել զտաճարս մեր ի փառաբանութիւն անուան Տեառն, բանալ զդպրանոցս մեր յուսումն կրթութեան և դաստիարակութեան, ունել ապաստանարանս Որբոց, տունս ապաւինի ծերոց և այրեաց, վայրս ասպնջականս անոքից և հիւանդաց, զի աչք Տեառն կրկին հայիցէ առ մեզ քաղցրութեամբ և բազուկ նորազօրաւիգ լիցի հօտին իմոյ ի դառնալն նոցա ի յարկս իւրեանց աւեր և անշէնս:

Զմտաւ ածէք, զաւակունք իմ հոգեսորք, զնախնեացն ձերոց զործք հոգեսոր արութեան, որ զհետ հաճոյից սրտից իւրեանց գնացին և ոչ անխայեցեն ամենեին զտուրս լիառատ՝ զկարօտութեանն Հայրենեաց իւրեանց լցուցանել, որք ընդ օտար աստեղօք՝ այլ ոգիք նոցա զՀայրենեացն կայր մածեալ, ընդ օտարազինս դեգերեալ, այլ ոչ երբէք մոռանային զՄայրն իւրեանց Լուսոյ, ընդ այլասեռ և տարակրօնս վարելով կենցաղ, այլ ոչ ամենեին թագուցանէին զկայծ բորբոք Յուսոյ, անթեղեալ ի սիրտ նոցա. հոգի նոցա միշտ ընդ համազինս, միտք նոցա հանապազ առ համարիւն իւրեանց եղբարց բարօրութիւն: Տուրք նոցա ոչ երբէք կասեցան ի հոսանից, ձախ նոցա ոչ երբէք գիտաց զինչ զործ զործեաց աջ նոցա ի սփոփումն մերձաւորի, ի խնամածութիւն կարօտելոյն, ջուր դառնութեան վշտագնելոյն ի քաղցրութիւն մննդեան փոխեցաւ ի ձեռն նոցա: Յուցէք զանձիս ձեր որդիս արժանի նախնեաց ձերոց արժանաւորաց ըստ տրոցդ և ըստ սիրոյն, որ առ մերս հանրական գործ:

Արիք, եկայք որդիք Մեր հոգեսոր, շուրջ պատեցէք զհրեշտակիւ Մերոյ, նուիրակիս և հոգեսոր տնտեսիս, բացէք զդուռն առատ տրից առ ի լցուցանել զընդհանուր կարիս ազգիս մերոյ տառապելոյ, զի մի պարծեսցի հզօրն ի զօրութիւն իւր, եթէ մի այլ ևս կանգնեսցի վերստին աւերեալն ի ձեռս իմ, այլ իմաստութիւն տկարացն պանծացի, եթէ Տէր է որ շինէ, Աչ Ամենակալին է, որ կանգնէ, կամք Տեառն է, որ առաջնորդէ զտկարացն գնացաւ:

իսկ Մեք, որ Գլուխ եմք լրութեան աղղիս՝ աղօթեմք առ Տուիչն ամենայն բարեաց տալ առատապէս պարզեց բարեաց այնոցիկ, որք ոչինչ խնայեցին կարօտելոյն, յորդորեմք ոչ երբէք լքանիլ ի նեղութեանս, զի յուսով կամք ակնղէդ առ երջանիկն ապագայ և սիրով և համբերութեամք աղաչեմք զամենեսեանդ տանել զիսաչ մեր և զբաժակ դառնութեան։ Հաւատամք եթէ այցելութեամք այց արասցէ մեզ Աստուած և պահպանեսցէ զորդիսդ իմ սիրելիս ի Տէր։ Ամէն։

Գ Ե Ռ Պ Ե.

ԿԱԹՈՒՂԻԿՈՍ ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈ

ի 22 մարտի 1916 ամի

ըստ տոմարիս ՌՅԿԵ

ի Հայրապետութեան Մերում Ե. ամի

յԱրարատեան Մայր Աթոռ

Ա. Էջմիածնի

ի Վաղարշապատ

Թ. 902

ՆՈՐԻՆ ՎԵՀԱՓԱՌՈՒԹԵԱՆ ՏՆՈՐԵՆՍԻԹԻՆՆԵՐԻՑ.

Նորին Սրբութեան մակագրութեամք յանձնուեց Սինօղին Ամերիկայի Պրէնթֆորտ քաղաքի «Քղիի Խօսնակ գիւղի Ռւսումնասիրաց Ընկերութեան» փոխադրած վեց հարիւր (600) ռուբլին, պատուիրելով մուծել մատեան յօդուտ կամաւորների և անդորրագիրն ուղարկել ըստ պատկանելոյն։ 1 փետուարի, թ. 215։

Նորին Սրբութեան մակագրութեամք յանձնուեց Սինօղին Ա. Էջմիածնի Եղբայրական Օգնութեան Յանձնաժողովի ներկայացրած 437 փ. ալիւրի վաճառումից գոյացած մի հազար երեք հարիւր երկու (1302) ռուբլին, պատուիրելով մուծել մատեան յօդուտ հայ զաղթականների։ 1 փետրուարի, թ. 216։